

LENKA HORŇÁKOVÁ CIVADE

se narodila v Prostějově, vystudovala prostějovské gymnázium, vysokou školu ekonomickou v Praze a několik semestrů na filosofické fakultě Karlovy university. Pobývala v různých částech Evropy, aby se nakonec usadila ve Francii, kde studovala rok v Paříži, stále ještě ekonomický obor. Tam také současně navštěvovala ateliér s modelem a hodiny anatomie na Beaux Arts v Paříži a soukromé hodiny kresby a malby. Následně vystudovala obor výtvarného umění na Sorboně. Po několika životních a profesionálních změnách se plně věnuje kresbě a malbě, vystavuje své obrazy jak v České republice, tak ve Francii. Pokud se nemýlím, tak její vůbec první větší výstavu obrazů jsem v roce 2007 s velkým potěšením instaloval v prostorách secesní kavárny Národního domu zde v Prostějově. Soudím, že to byl pro ni jeden z významných impulsů v nastoupené umělecké dráze. Díla Lenky Civade jsou zastoupena v soukromých sbírkách v Austrálii, USA, Velké Británii, Německu, Belgii, Francii a v České republice.

Autorka vystavovaných obrazů žije a pracuje na jihu Francie, ve stále inspirující Provence. Se svým mužem Jeanem Louistem, rodilým pařížanem žijí v malé osadě Les Gays, kde spolu vychovávají dvě děti Alexe a Elišku. Kdo by chtěl více poznat osobnost a životní příběh paní Lenky, pak ať se začte do půvabné autobiografické knížky s názvem „*Provence jako sen*“. Knížka je příběhem o cestě z města na francouzský venkov.

Naprosto zásadní součástí životního příběhu Lenky Civade je její práce - umělecká tvorba. Jak jsem měl možnost poznat výtvarný projev autorky, je doslova uhranuta figurou, respektive ženským tělem. Méně se již zabývá nefigurativními prvky a motivy, jako jsou kresba krajiny a venkovské architektury. Provence kde žije, není hlavním tématem jejích obrazů, jak by se dalo myslet, stejně tak jako žánrové skici z cest a drobné studie rostlinných motivů a zátiší. V kresbě a malbě se nejvíce věnuje ženskému aktu, kde je vidět bravurně zvládnutá práce s modelem. Přesné figurační záznamy jsou základem jejích kombinovaných technik se symbolikou grafických znaků v lyrickém ladění. Některé takřka jen náznaky lidského těla někdy více upřednostňují abstrakci před dokonale propracovaným tvarem. Avšak právě tvar je pro autorku důležitý, ať už je zachycen v jemné barevnosti akvarelů, v měkkosti pastelů, či v plachých liniích v kresbě tužkou.

Na zobrazovaných figurách pozorovatele fascinuje jejich oduševnělost a věrně zachycený pohyb ženského těla (tak alespoň já opakovaně vnímám stále se rozvíjející téma v jejích kresbách a obrazech). Malířka svým přístupem k tématu povyšuje zobrazovanou tělesnost z tuctovosti na rozmanitě vzrušivý děj. Ve svých obrazech poukazuje na skutečný fenomén ženy a na vše, co s ním souvisí. To ji pobízí, možná podvědomě, k tisícileté potřebě lidstva zobrazovat ženu v čisté a nezkarikované podobě.

Její na první pohled vyhraněný umělecký výraz má přesto různé škály a nuance. Od jednoduché linie – jakéhosi figurálního obrysu – směřuje k prokreslené postavě, jejímž prostřednictvím nám dává nahlédnout do nitra zobrazované ženy. Ze zvládnuté anatomie a z poznání emocí se autorka, více než kdo jiný, dobírá důležité podstaty smyslu ženství a snaží se uchopit toto naléhavé téma různými výtvarnými postupy. Činí tak v realistickém celku či abstraktním detailu, v pastózní struktuře olejů, či akvarelové zkratce, v erotizující přitažlivosti čistých tvarů, či tajuplnosti symbolizujícího náznaku.

Sama autorka o své tvorbě říká: „*Když tvořím, kreslím nebo maluji, nic jiného kolem mě neexistuje. Uspokojení je v tvorbě samotné. Jistý druh utrpení také. Kategorie, jako je třeba čas, přestávají existovat. Jsem v jiném světě. Je to značně sobecká a individuální záležitost. Proto je velmi překvapivé a vlastně i uspokojující, když pak někdo najde zalíbení v mé práci*“.

Lenka Civade je veskrze současná a přitom vlídná a lidská. V době, která poměřuje člověka jen úspěchem za každou cenu, vrací základním lidským hodnotám jejich smysl a vážnost. Jak již jsem na její první výstavě zde v Prostějově řekl: Lenka Civade pro nás svými obrazy objevuje bytost kterou, nazýváme prostým slovem ŽENA.

V Prostějově dne 29.9.2010

Miroslav Švancara